

Kiadóhivatal:

Kaposvár, Teleky-utca 9.
Ide ezimezendők az
előfizetési pénzek,
hírdetések és nyilttéri
közlemények.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt
Félévre 2 "
Negyedévre 1 "
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Teleky-utca 9.
Ide küllendő a lap
szellemi részét illető
minden közlemény.

Bérmentlen küldeményt
nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

SOMOGYI UJSÁG

MEGYEI- és HELYI-ÉRDEKŰ, VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton

Felelős-szerkesztő ifj. Nagy Ferencz.

Előfizetési felhívás.

Lapunk október hó 1-én a harmadik negyedévébe lép, azon alkalmából, kifolyólag felhívjuk az igen tisztelt olvasó közönséget, lapunknak ezentul is leendő szellemi és anyagi támogatására, mint arról az igen tisztelt olvasó közönség meggyőződhetett, lapunk kitűzött programjának megfelelt, — nem állott az sem egyes klikkel, sem pedig magánosok szolgálataiban, hanem mindenkor az igazsághoz híven hozta és ismertette az egyes eseményeket.

A közönség és a közjó érdekében kifejtett munkásságot támogattuk és támogatni fogjuk a jövőben is, mely célunkban ösztönöz és munkára serkent azon körülmény, hogy a nagyközönség lapunkat, mely még nincs egy éve, hogy fennáll — bizalmára méltatja, mit legjobban igazol az előfizetőknek napenkinti szaporodása.

Midőn a lap előfizetési díját oly esékely összegben állapítottuk meg, már akkor azon elv vezérelt bennünket, hogy az előfizetési ár olcsósága lehetővé teszi lapunknak minél szélesebb körben leendő megjelenését, s az olvasóközönség számának szaporodásával emelkedni fog a befolyás is, melyet a lap mindenkor pártatlanul igyekszik gyakorolni a közügyekre.

Éppen azért felkérjük lapunk igen tisztelt olvasóközönségét, legyen szíves a lap érdekeit felkarolva azt ismerősei körében ajánlani, s rajta lenni, hogy a lap minél szélesebb körben elterjedve fent említett céljának annál inkább megfelelhessen.

Megjegyezzük még azt, hogy a hírdetéseket lelkiismeretes pontossággal, s a lehető legolcsóbb ár mellett tesszük közzé, miért is e téren is kérjük a nagyközönség pártfogását.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél " 2 "
Negyed " 1 " 50

Néptanítók egész évre 3 frtért fizethetnek elő.

A „SOMOGYI UJSÁG” kiadóhivatala.

Megjöttek a katonáink.

Hat hétig tartott a háborusdi játék, hat hétig ropogtak a fegyverek és dörögtek az ágyuk, hat hétig lett fegyverbe szőlítva Magyarországnak sok százezer fiai, hogy részt vegyenek azon játéokban, melyet fegyver gyakorlatoknak nevezünk, s melyet az államok — mint a leendő hadjáratok ijesztő tükrével — rémitgetik egymást, és ki erőszakolják a mostani fegyveres békét államokat tönkre tevő költségeivel, s az emberiség elpusztítását célzó rémitő, öldöklő fegyvereivel.

Milliókra megy az államkincstár költsége az évenként tartani szokott fegyvergyakorlatok folytán; milliókra megy azon összeg, mely a bevonulás folytán — a katonaságot képező mondurba bújtatott állampolgároktól készpénzben elkaldódik; de ezen két nagy összeget kétszeresen meghaladja azon érték, melyet azon munkaerő képvisel, mely hat héten keresztül elvonatván a családi tűzhely gondjait fedező, s a mindennapi kenyeret megkereső polgári munkától és az egzerczirozásra fordítottak.

A hadköteles behivatik, — ott hagyja a fiu a szülőt a családapa gyermekeit, akárhány család marad ugy magára, hogy tán még a másnapra szükséges élelmiszerek is hiányzanak, de a katonát viszik, ott hagyja napi munkáját s helyette a markába nyomják a manlichert, a hátára pakolják a rüsztungot s akkor megy a Drávától egészen a Kárpátokig, vagy vissza — csak azért, hogy itt vagy ott, egy vizsgázni készülődő tábornok bebizonyítja azt, hogy tulajdonképen semmit — még csak nem is konyit — a hadi taktikához.

Ez a hat hét képezi eldoradoját azon elavult rendszernek, mely a mi hadseregünk szolgálati viszonyait szabályozza, ezen rendszer még a mult századokban léptetett életbe, s azóta megmaradt mindig ugyan abban a szellemben, mely oly sötét, mint azon kor szelleme volt, midőn az készített, mégis a mai kor világossága elől elzárkozik, arról tudomást venni nem akar.

Ezen rendszer vele hordozza az elvonult „czopf” összes bűneit, minden érdem, vagy erény nélkül, mert hisz az akkori idők szelleméhez mér-

ten, midőn azok gyártattak, ha volt is bennök valami jó, azok a mai kor igényeit és haladását véve figyelembe, már rég szétmálottak.

De annak, hogy ez így van, nagy részben magunk vagyunk okai, mert ha már katonai részről nem tételnek lépések az iránt, hogy ezen — a hadsereg magára is bénítólag ható ósdi intézmények a kor kívánalmaihoz képest megnyitassanak, tegyen lépést a törvényhozás.

Hallota-e valaki, hogy azon vitáknál, midőn a harminczhárom millió közös költséget megszavazzák, képviselőházban — vagy delegációban, eszébe jutott e már valakinek felszólalni az iránt, hogy a hadseregben levő állampolgárokkal, kiknek jogait és kötelességeit kell, hogy törvények szabályozzák, minő elbánást tanusítanak.

Eszébe jutott e már valakinek az, hogy magát a hadsereg vezetői eleméit figyelmeztesse arra, miszerint a hadsereg ma már nem az a vad martalóc, zsoldos had, mely ezelőtt évszázadokkal volt, midőn a harcok fiának nem volt otthona, s egyedüli hivatása és célja a pusztítás, az öldöklés vala.

Most éppen ellenkezőleg vagyunk, most a hadsereg az állam polgáraiból áll ki, kik békében vagyonukat — harcban pedig — ott hagyva családi tűzhelyeiket, vért és életet áldoznak, aki pedig ily áldozatot hoz a haza oltárára az megérdemli azt, hogy vele méltányosan, jól bánjanak.

Nem állítom azt, hogy a hadseregnek nem javultak az állapotok, ez azonban nem a rendszer változásának kifolyása, hanem a tisztikar jólelkűségének tulajdonítható be — vagyis — az tisztán személyi dolog lévén, az állampolgár mint katona nem bir biztosítékkal az iránt, vajjon vele, mint katonával hogyan fognak bánni, mert ez tisztán föllebbvalójának lelkületétől és természetétől függ.

S miután igen sok olyan alacsony gondolkodású ember van — különösen az alsóbb néposztályban — kik mások gyöttrésében örömet találja, gyakran megtörténik az, hogy az állampolgár mint katona a legsúlyosabb sértéseket kénytelen kiállni, és a szóbeli — esetleg — tetteges bántalmazásokat halgatagon, panasz nélkül kell tűrnie.

Ez az oka, hogy daczára annak —

mint azt már említettem — miszerint a viszonyok némileg javultak, mégis a hadseregben kegyetlen bánás mód miatt 1892 évben 480, 1893-ban 430 katona nyult szolgálati fegyveréhez.

Ilyen viszonyok között természetesen az, hogy azon katonák, ki az egy, esetleg két, vagy három évet kitöltötték örömtől dobogó szívvel megy haza övé közé, és fanyar képpel fogadja a behívót, mely őt fegyvergyakorlatra szólítja.

Pedig ez hihetőleg még nagyon soká ily fog tartani, mert a béke apostolainak munkája igen nehéz; addig pedig míg a katonaságnál is újabb, a kornak megfelelő szolgálati szabályzatok nem lesznek nem tehetünk mást, minthogy hálás elismeréssel adózunk a tisztikarnak, mely véreinkkel jól bánik; a messze földre el-el vonuló katonáinkat pedig örömmel várjuk haza.

A kaposvár-szigetvári vasut.

Az engedélyesek kik a Kaposvár-szigetvári vasutat megkérték ugyancsak ütközni a vasat.

Az engedély kiadását pár hét alatt kiszorították a miniszteriumtól, hol pedig azzal nem szeretnek nagyon sietni mint azt egy másik kérvény tanúsítja mely már rég a miniszteriumnál hever — most pedig a kérvény már a megye zöld asztalán fekszik kérvén megyei segélyt.

A vármegyét emelik a vasutak, kivált ha az a megye belterületén fut keresztül, de a Kapos-szigetvári vonal majd nem két harmad részben Baranyamegye mellett vonul el, jó volna tehát mielőtt Somogy megye ezen dologban valamit tenne ha megtudná, hogy a szomszéd megye mely a vasutnak ép annyi vagy még több hasznát venné — mennyivel hajlandó hozzá járulni.

Baranya-megyében hol tudják azt

hogy mi mennyi áldozatot hozunk utaink fenntartása és vasutaink építésénél, ezen megkeresést nagyon természetesnek fogják találni.

Alaptalan rem hír. A napokban azon rem hír járta be a várost, hogy azon vonat, mely színészeinket vitte Kaposvárról Szegedre, összeütközött egy másik vonattal; az összeütközés állítólag Pesten történt s egy színész meghalt, több színész és színésznő pedig megsebesült.

E hír lehetetlen, mert a színtársulat nem is Pestnek hanem Eszéknek vette útját.

Hanem a hír onnan keletkezhetett, hogy egy utast a vonat ugyanazon napon mint a színtársulat utazott Uj-Dombóváron elágazolt a vonat, — ezen szerencsétlenséget nagyihihatta meg a hír szárnya.

Az illetőnek neve kit a vonat a szó szoros értelmében ketté szelt még ismeretlen.

Előnyösek-e a gazdára a most divatba jött heremag-kötések.

Köztudomásu, hogy egyes kereskedők az idén termelt heremagra nézve határidő üzletet kötöttek, vagyis előre vásárolták meg a termést, biztosítva maguknak sok esetben előlegekkel az illetők termelvényét. Ha azonban ezen ügyleteket megvizsgáljuk legtöbb esetben látni fogjuk, hogy nem számítván másra, mint a termelők elvakítására, mert igaz, hogy egy jó esomé pénzt kap a gazda, de uzorakamatokai fizet érte.

A kötések ugyanis majd mindig oly módozattal jönnek és jöhetnek még létre, hogy az ár egyelőre meg nem állapittatik, hanem csak később. És pedig azon az áron kötelezik magukat a termelők szállítani, a mily ár bizonyos előre meghatározott napokon a budapesti terménytőzs-

dén jegyezve és a „Pester Lloyd“ tőzsdei jegyzések rovataiban publicálva van. De itt rejlik a dolog bibéje, a mennyiben furfangos kereskedők ezen jegyzéseket nagyon is befolyásolhatják. Ugyanis a kötségek legtöbbször olyképp szólnak, hogy a termelő köteles 2—4 fruttal olcsóbban szállítani a heremagot, mint a megállapodott napon tőzsdeileg jegyezve van.

Eltéktelve attól, hogy a legolcsóbb ár a leggyakoribb esetben a bánati heremagra vonatkozik, mely mint ismeretes apróbb szemnél fogva jóval kevesebb értékű, mint a tiszavidéki, ama körülmenyt, hogy a tőzsdei jegyzésekben a heremag provenienciája nincs kiírva, a kapzsi kereskedő arra használhatja ki, hogy ezen bánati, tehát kevesebb értékű heremag olcsó árát veszi alapul a többet érő tiszavidéki és erdélyi rész mag beváltásánál. Ezen legalacsonyabb árból levonja még az említett 2—4 forintos különbözetet és így nem kell nagy tudomány annak kiszámításához, esedeg mennyivel lesz a gazda megrövidítve. Felemlítendőnek tartom e helyen, hogyan készülnek a tőzsdei jegyzések? Ugyanis a feleskötött ügynökök naponta megjelennek a tőzsdei titkári hivatalban, jelentést tesznek az nap tényleg kötött ügyletekről és az ezekben előforduló legalacsonyabb és legmagasabb ár képezi a tőzsdei jegyzés alapját, vagyis példakkal illusztrálva ezt, ha bánati lőhere 52 forintjával, lőn vásárolva, erdélyi pedig 62 forintjával, akkor a tőzsdei jegyzésben csak ennyi áll: lőhere 52 forinttól 62 forintig.

Most ha az illető kereskedő furfangja mellett lelkiismeretlen is, hogy oly árakat akar jegyeztetni, melyek éppen izére valók, akkor odaröndel magához egy felcskötött ügynököt vagy elmegy hozzá a tőzsdére, átad neki p. o. egy kisebb quantum lőherét eladásra 50 forintjával, mely ugyan 58—60 fruttal, de anyagot szolgáltat az olcsó jegyzéshez és néhány métermázsánál veszített esekélyiséget busásan behozatja a kötlevel alapján vásárolt nagyobb mennyiségű heremag árának megállapításánál. Az ügynök is, a tőzsde is kifogástalanul járnak el, mert tényleg

A „SOMOGYI UJSÁG“ TÁRCZÁJA.

Vitriol.

Oh, milyen gyűlölettől eltorzult arca van annak az asszonynak ott az utcásarkon.

Szemében a düh lángja, szívében a féltékenység furiáival. Fekete kendője alá gondosan odaszorítja a maró folyadékot tartalmazó üvegeset és les, les, mint a prédáját váró vadállat.

A másik oldalon egy kávéház áll, harmadrendű kávéház*) és villamplámpáinak fénye árnyakat szór, ki az utca közvetére.

Valahányszor a kávéház üvegajtaja megnyílik, mindannyiszor zürzavaros láma, kacagás hangzik, ki biliárdgolyók ütdönek egymásba és tudul ki a füst, a rossz, keserű, émeletítő szivarok füstje.

Antal bent van a kávéházban Etel jól tudja, hogy ott van, mert egészen idáig követte.

Antal szobafestő volt. Etelt, a ki mindig becsületes leány volt, hazug ígéretekkel elcsábította és aztán könnyelmű szebb leányok miatt cserben hagyta.

Tegnap megvárta őt Etel annál az új épületnél, a melynél dolgozott és keserű zokogás közt szemrehányásokat tett neki csalfasága miatt, de Antal durván elutasította, sőt mások szemeláttára arcul is ütötte.

Es most gyűlöli a nyalka fiut, éppen

ugy gyűlöli, mint eddig szerette, és bosszút is fog rajta állni.

Pedig milyen szép lett volna az élet, ha Antal csak akarta volna; kis lakást vettek volna valamelyik külvárosban, kilátással a mezőre és a távoli dombokra; a lakást eszinosan berendezte volna és aztán szorgalmas munka mellett talán félre is lehetett volna rakni egy kis tőkét.

És miért ne? Olyan szép lett volna mint önálló polgároknak végezni az életet. Antal jó munkás, hetenkint tizenkét forint keresménye is van, Etel is ráment 6—8 forintra a varró-üzletben, ennyi keresettel jó beosztás mellett félre is lehetett volna rakni — és most? Ez a szép álom mint a szappanbuborék szertefoszlott és ő itt van az utczán egyedül, elhagyatva esüffá téve.

Antal pedig bent van a kávéházban és gondtalanul mulat, biliárdozik és füttyrész hozzá. Aztán majd ha a játszmát bevégezi, a nyereményt zsebre gyűri, új szivarra gyújt és jókedvvel megy új barátjához, ahhoz a vörös szörnyeteghez, a kinek köcsös haja aláomlik alacsony homlokára.

Nem, ez a gyalázat, ez a hitsejés nem fog bosszulatlan maradni, emlegesse meg örök életén át a szép Antal, hogy bánt el a szegény Etellel.

Vitriolt vett és most ide állt lesbe és ha kijön a nyalka csábító a kávéházból, szemei közé fogja önteni az üveg tartalmát... sohse csábíthassanak, szédhessenek többé azok a szép, ábrándos, hazug szemek.

Etel jól tudta, hogy ezért be fogják

esukni, de mit törődik vele, bánja is ő már, elég, hogy kielégíti bosszuját és a szép Donner városi Don-Juánt mindörökre elesüfti.

A bosszu-lázában Etel nem képes nyugodtan maradni, jár le s fel a járdán és foga összeverődik a láztól.

Egyszerre csak egy bánatos hang szólal meg mögötte:

— Jó estét, Etel kisasszony!

Önkénytelenül is összerezzen és a köszönőben Jenő papára ösmér, a gépészre, a ki vele egy házban lakik s elaludt kis leányát viszi karjában.

Derek ember, kitűnő munkás ám ez a gépész nagyon, csak az a szerencsétlensége volt, hogy egy nagyon hiu, nagyon fiatal leányt vett nőül a ki mikor mindentől kifosztotta, szépen megszökött tőle.

A jó embernek most már, 40-éves korában egészen ősz a haja és mindenki „Jenő papa“-nak hívja, a mi nem is illik talán még egészen rá.

„Jenő papa“ egészen kis leányának él és az egész világ tiszteli és sajnálja őt.

Etel maga sem tudja miért, ebben a pillanatban nagyon megzavarta ez a találkozás.

— „Ugy, ugy, Etel kisasszony, szült Jenő papa szelíd hangon; ön is ugy tesz mint én, sétál egyet mielőtt lefeküdnék... Látta, Ilona nem bírta bevárni míg hazaérünk, elaludt a karomban.“

Hogy szereti őt kis leányát! szült Etel sóhajva, csak hogy mondjon valamit.

— Hiszen senkim sincs kivüle, viszonzá komolyan Jenő papa; érte dolgo-

*) Nem elsőrendű, mint a Fiume

kötött vételek és eladások alapján igazodnak. Ha tehát kötésekkel erősen engasztalt oly kereskedőknek — akiknél a lelkiismeretesség, mint említém nem első pontja az életszabályoknak — hanem csak a minél nagyobb üzleti haszon előrése képezi a főcélzt, érdekében áll az árjegyzéket szabályozni, ezt az itt körülírt módon nehézség nélkül megtehetik. Ez oly lehetőség, a melyet a tözsdei ügyletek természetével behatón ismerősek igen jól tudnak.

Lehetséges tehát, hogy sokan a határidőre eladó termelők közül az árjegyzésre megszabott napokon azon meglepő jelenséggel fognak találkozni, hogy a heremag ára leesett — s heremagukat pottom áron vesztegették el.

Erről kívánom a heremagtermelő gazdákat felvilágosítani. Ha tehát a gazdák kötésekkel tesznek óvakodjanak attól, hogy ilyen föltételekbe bele menjenek s ha már kötötték, akkor tegyenek fix árakat. Mindig az tesz legjobban, a ki már kész áruval keresi fel a piacot. A concurrentia igazi egészséges regulátora az áraknak. A magával hozott pontos minta alapján megkínálja a termelő a kereskedőket és a legtöbbet ígérő reális embernek oda adja és szállítja. Ez a reális üzlet. Ennél nem fenyegeti a gazdát az a veszély, hogy machinatiókkal esetleg némely lelkiismeretlen ember lefőzze őket. Nem a tözsdei befolyásolható árjegyzés ad el, hanem ő maga jegyzi az árt és önmagát tévuttra bizonyára vezetni nem fogja. M. Ö.

HIREK.

— **Személyi hírek.** Blaskovich István a pécsi kir. ítélő tábla elnöke pár heti szabadságát ez idén megyénkben tölti, s itt barátai körében vadászik; többször Kaposvárott is, hol Dörner Zoltán törvénytörési elnök vendég szerető házában volt vendége. — Vörös János; — a tabi

zom, érte fáradok és már egészen beleltem magamat otthon az anya szerepébe is.

Ettől a csöndes, nyugodt hangtól Etel úgy érezte, mintha az ő lelkébe is némi nyugalom szállott volna be. Dolgozni, a munkának élni... hátha nem is kellene boszut állni...

Egyszerre csak oda fordult Jenőhöz és minden bevezetés nélkül így szólt hozzá:

— De mondja csak, sohasem gondolt arra, hogy megboszulja magát azon, a ki önnek annyi bánatot okozott.

— Nem... viszonzá esodálkozva Jenő papa; voltak ugyan rossz gondolataim, de mindig le tudtam győzni azokat. Midőn az asszony megszökött, csak egy vágyam volt meghalni. Nem lehettem öngyilkos a gyermek végett, ma ez a gyermek mindent elfeledtetett velem, minden bánatért megvizsgáltam.

Máli szemei megteltek könyvekkel, nézett még egyszer a kávéház ajtaján, aztán egy gyors mozdulattal az utazásatörőbe dobta a virriolos üveget.

— Eh, minék a bosszu, nem adja az vissza az elvesztett boldogságot.

Aztán mintha lelkében fölébredt az anyaság vágya, utána sietett a kisse előre haladt Jenő papának és csöndes, szelid hangon mondá:

— Viktor papa, ön már fáradt lehet azt a kővér kis babát cipelni, engedje meg, hogy én vigyem most már házáig, lássa nekem sincs senkim...

Jenő szeliden nézett a szomorú leányra és megfogta a kezét:

— Szeressük hát kettőn!

kerület képviselője, aki a hápai interparlamentális békekongresszuson — Pázmándi Dénes képviselővel a magyarországi ügyeknek — az Oláh törekvések ellen jeles szolgálatokat tett, — nagy újjáról Kaposvárra vissza érkezett.

— **Egyetemi tanári kinevezés.** A Somogy megyei fiatalabb nemzedék igen sok tagja előtt ismeretes Lukács Adolf volt egyetemi tanár később táblairó neve. A jeles jogász most a kolozsvári egyetemen nyert tanszéket, s állását legközelebb el is foglalja.

— **Körorvos választás.** Mint lapunknak írják: Dr. Schmiedek Zsigmond, vasszlói körorvost, f. hó 15 én az az szombaton, a menyeyi körorvosi választáson egyhangulag megválasztották körorvosnak az öngyilkossá lett Erdey Károly dr. helyére.

— **Névváltoztatások.** Mózes Lajos hosszufalusi illetőségű, tanítóképződei növendék vezetéket nevet belügyminiszteri engedéllyel Marosi-ra, — Goldstein Adolf és Károly kaposvári lakosok pedig Gulyás-ra magyarosították meg.

— **Halálozás.** Posgay Gyula szolgabíró f. é. szeptember hó 27-én, hosszas szenvedés után Visz községben elhalt. A boldogult hosszú ideig szolgált a vármegyét. Nejét ezeltől egy évvel vesztette el. Sok árva hagyott maga után.

— **Az Albrecht bakákat nagy tiszteleg érte:** főherczeg ezredutajdorusok a király-mánöver alatt két ízben is meglátogatta az ezredet; első ízben Tinnyén, hol az ezred két napot töltött, aztán Balasa-Gyarmaton, hol a pihenő ezred legénysége közé vegyült az öreg főherczeg s közülök többeket megszólítással üntette ki. Több ízben nyilvánította a főherczeg hogy örömmel időzik ezredénél, melynek a manőveren és a terhes menetelések alkalmával tanusított kitartását megdicsérte. Este a tisztú karból a törstisztek, Boschi, Uhlik, Vágner és Zigler századosok a főherczeghez voltak ebédre hivatalosak, a legénység pedig vacsorára fejenként feliter bort kapott a főherczeg parancsára. Az ezred holnap érkezik Pécsre, honnan a kaposvári zászlóaljak szintén még holnap hazajönnek.

— **Megdöbentő dráma.** Városunkban igen jól ismert alak volt Tóth János, magy. kir. honvéd hadnagy, kit általában, bár kissé könnyelmű, de jószívű és jó lelkű fiatal embernek ismertek. Epen azért mindenkit meglepett és sajnálattal töltött el a 22 éves ifjunak öngyilkos sága. Ez is egy szomorú jelensége a mostani kornak, midőn egy ifju kinek előtte áll az egész élet, ki még a férfikort sem érte el s már is megunva az életért való harcot, golyót röpi: agyába. Nem az a bátor ki halni tud, hanem az ki küzdve él. A kaposvári magy. kir. honvéd tisztikar a következő gyászjelentést adta ki: A m. kir. Pécs 19. Honvédgyalogezred tisztikara mélyen szomorodott szívvél tudatja szeretett bajtársának, Tóth János m. kir. honvéd-hadnagynak ma reggel 2 óraker életének 22. évében történt gyászos hirtelen elhunytát. A boldogult hült teteme f. évi szeptember hó 28-án délután 5 órakor a cs. és kir. közös hadsereg lektanyájában levő katonai kórházból fog a keleti köz-sírkertbe örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szent misé-áldozat pedig f. hó 29-én reggel 9 órakor, a kaposvári róm. kath. egyházban fog a mindenhatóknak bemutatni. Kaposvár, 1894 évi szeptember hó 26-án Béke hamvaira!

— **Vesztett kutya.** Kaposvárott a napokban Vendel János pécsi utcai lakos 6 éves kis fiát egy vesztett kutya oly kegyetlenül összemarta, hogy életben maradásához igen kevés reményt fűznek az orvosok; a megmárt kis gyermeket fel-

szállították a budapesti „Pasteur“ intézetbe ápolás végett.

— **A népfölkelés jelentkezéséről.** Az 1893. évi XXXVII. t. cz. alapján mindazon katonailag kiképzett népfölkelésre kötelezettek kik a közös hűseregben, a hadtengerészetben, a honvédségben ezek póttartalékában vagy a csendőrségnél szolgáltak, — továbbá oly katonailag kineveltek kik népfölkelési (rőzsaszínű) ajánlati lappal el vannak látva, 1857 és ennél magasabb születési évbeli 1-ső osztálybeliek (19 évestől egész 37 évesekig) október hó 5-én, az 1856 és ennél idősebb születési évbeli 2-od osztálybeliek (38 évestől 42 évesekig) pedig október hó 6-án a városház nagy termében személyesen megjelenni, vagy írásban jelentkezni tartoznak. Az írásbeli jelentkezéshez (a városházán) az alólírott városi tanácsosnál ingyen jelenkező lap kapható, melynek kitöltésére és egyéb kezelésére névze a községi előjáróság és a Jelenkező lapra nyomtatott figyelmeztetés nyújt felvilágosítást. A személyes jelentkezéshez az utolsó katonai okmány (végelbocsátó levél, kilépti bizonyítvány, ajánlati lap) elhozandó, az írásbeli jelentkezéshez pedig csatolandó. Az itt tartózkodó de (Ausziában) a birodalmi tanácsban képviselt tartományok és királyságokban honos népfölkelők hasonló minőségben és módzatok között tartoznak jelentkezni, mint a magyar honosak. A jelentkezés igazolatlan elmulasztása 2—5 egész 100 frt terjedhető pénzbüntetéssel, esetleg megfelelő szabadságvesztéssel büntetettetik. Kaposvár, 1894. évi szeptember 15-án Sury Ferenc városi tanácsos, katonaiügyi előadó.

— **Olcsóbb lett a tűzifa.** A mezőgazdasági iparrészvénytársaság kaposvári farraktárából ezután a tűzifát annak minőségére szerint egy-egy ürtemterenként 3 frt, 2 frt 75 kr. és 2 frt 50 krajczárért szállítja kaposvári házakhoz. Azt hisszük, hogy ez a díjszabás a tölre is érvényes lesz.

— **Lódiíjazás.** A földmívelési miniszter által lódiíjazás céljára adott aranyakat tegnap osztották ki Kaposváron. Ezuttal is, mint minden évben, sok lovat hoztak be a honvédtérre, hol a bizottság sorra vizsgálta a kiállított lovakat. Az első tenyészkanca-díjat egy pulai ember nyerte el szürke kancajával; a többi aszalai polgárok szép és nemes lovaikkal. A beállított lovak közt sok volt a szép és jó ló, de mégis azt hisszük, hogy a lótenyésztés minőség tekintetében Somogyvármegyében decadenceben van. Legtöbb lónál hasztalan kerosunk a csinos formák mellett erős csontot és izmokat, pedig ez tenné lovaknak értékesekké s az hozná meg használhatóságuk mellett a tenyésztők számára a magasabb árakat. Egyébként mostanában a kigszdák lovai igen olcsók, szinte hihetetlen potom árakat ígérnek a vevők a jobb lovakért is. Ennek oka nemcsak a takarmány hiánya és drágasága, hanem az is, hogy a finomabb paripa és kocsislovakban is tulprodukczió van. A nagy, erős és nemes hintólovaknak volna áruk, ilyeneket azonban nálunk csak urodalmi ménesekben tenyésztnek.

Szerkesztői üzenetek.

S. Budapest. A multkoraiak tévedés folytán jelentek meg név nélkül, különben minden kívánságára szerint fog történni.

Nemzeti Újság Budapest. Elfogadom, kérem majd a lapot.

Cs. J. Ozei. Mult számunkban hoztuk a verset most már nincs nálunk több munkája, kérjük az ígért cikket, de ha vers jön azt is köszönettel fogadjuk.

Cz. T. Szt. Imre. Mégis csak jó az, ha valaki nem feledékeny, s az ígért másolatokat vagy az

az eredetét megküldi, különben jőjbe, megbeszéljük a zombori utat.

Sz. M. Várás-Dombó. A főreki ígéretet is eljettette, vagy tán lemondott s megszünt az irodalom munkása lenni?

25687. sz.

Versenyárgyalási hirdetés.

Somogyvármegye területén lévő, keresztszámban 650 kilométert kitevő törvényhatósági községek törzskönyvei elkészítésének biztosítása céljából az 1894. évi november hó 30 napjának d. e. 9 órájára Somogyvármegye székházának I. emeletén az alispán hivatalos helyiségeiben, zárt ajánlati versenyárgyalás hirdetésétik.

Az ajánlat vagy minden törvényhatósági községre külön-külön, vagy azok egyes csoportjára, vagy az egész vármegye területén lévő törvényhatósági községre tehető. Az ajánlatban tisztán és minden kétséget kizáró módon számokkal és betűkkel kiírandó azaz átlagos egységár, melyért az ajánlattevő a törvényhatósági községek egy kilométer hosszú szakaszának törzskönyvét elkészíteni hajlandó.

Az ajánlati egységár a részletes feltételek 15. §-ának megfelelőleg kétféleképpen teendő ki és p. külön kitéendő az átlagos egységár az esetre, ha a tengelypontok megjelölésére szolgáló fix pontok az 1893. évi július hó 8-án 43110. sz. kereskedelemügyi minisiteri rendelet kiegészítő részét képező részletes műszaki utasítás. A pontjában megállapított tölgyfa karokból, s külön kitéendő az esetre is, ha ezek a fixpontok az ugyanezen utasításban körülírt kölapokból lesznek.

Ezen kívül kitéendő még külön azon egységár, melyért vállalkozó az esetben, ha a község által elfoglalt, de a magán-

sok telekjegyzőkönyveiből még le nem jegyzett birtok részletek előfordulnának, elvállalja a birtok részletek egy katasztrális holdnyi területéről a térképet elkészíteni és az 1892. évi 71871. számú minisiteri rendelet kiegészítő részét képező utasítás C. szakaszának 7. kikezdésében említett jegyzékeket kiállítani és kiszámításokat eszközölni.

A munka befejezésének határidejéül 1898. évi október hó 15-e állapítatik meg. A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtására vonatkozó 5 % bánom pénzzel ellátott és a részletes feltételek 2 pontja értelmében szerkesztett írásbeli zárt ajánlatukat 1894. évi nov-ember hó 30-án d. e. 9 óráig hozzám annyival inkább nyújtsák be, mivel a későbbben érkezett, vagy a részletes feltételek 2 pontjának ellenére szerkesztett ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Felhivatnak továbbá ajánlattevők, hogy azon köbányát, melyből a tengelypontok megjelölésére szolgáló kölapokat szállítani hajlandók, nevezzék meg s az ajánlatukkal együtt a mintakő egy köbdeciméteres kockáját pecsétükkel ellátva mutassák be. A törzskönyvekre vonatkozó adatok, továbbá a törzskönyvezés mikénti végrehajtását szabályozó 1892. évi november hó 7-én 8 871. és 1893. évi július hó 8-án 118 számok alatt kiadott rendeletek és a részletes feltételek a somogyvárm. kir. államépítészeti hivatalban, a rendes hivatalos órák alatt, megtekinthetők.

Kelt: Kaposvár, 1894. évi szeptember 15-én.

Alispán hiv. távol.

2—1

Gabsovits,
főjegyző.

BIZTOSÍTÁS.

Egy elsőrangú életbiztosító intézet
tevékeny képviselőket

keres, kiknek jelentékeny és tartós kereset biztosítva volna.

Állandó ügynökségek átvételére hajlandó ezégek kéretnek ajánlatokat a kellő referenciákkal ellátva.

„Biztosítás“

jelige alatt beküldeni

ECKSTEIN BERNÁT

hirdetési irodája Budapesten.

9494. sz.

1894. Polg.

Hirdetmény.

A kaposvári kir. törvényszék köz-
híré teszi, hogy a pécsi kir. közjegyzői kamarának 327/94. számú határozatával a marczali-i kir. közjegyzői állás betöltéséig kirendelt helyettes Major István hivatalos működését 1894. évi szeptember hó 25-én kezdi meg.
Kaposvár, 1894. évi szept. 24-én.

A kir. törvényszék.

Perczel,
elnök.

Dr. Babóchay,
jegyző.

ELSŐ KAPOSVÁRI

ZONGORA, HEGEDŰ, CZIMBALOM, POLYPHON-ZENÉLŐ STB.

FINOMABB HANGSZER RAKTÁR.

KAPOSVÁR, KORONA-UTCZA 5. SZ. A.

(Hittaller-féle házban)

megnyitott hangszer raktárát alólirott a m. t. vevők figyelmébe ajánlja.

A leghiresebb bel- és külföldi gyárakból való hangszereket gyári áron s öt évi jótállás mellett elad. Készleten nem levő zongoráknak stb. hangszereknek eredeti gyári áron megszerzését bármely gyárból közvetíti.

Régi zongorákat újjakkal becserél, avagy azok alapos kijavítására vállalkozik.

Zongorák jutányos áron kölcsön kiadatnak.

Zongorák hangolását

ugy helyben, mint vidéken azonnal pontosan teljesíti.

A külföldi nevezetesebb gyárakban töltött több évi alkalmazás és szerzett technikai ismerete ezen üzletében szakavatottságát biztosítja, miért a n. é. közönség szíves pártfogását kéri.

IFJ. WIMMER JÁNOS

hangszer technikus.